

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 32:

Forslag til folketingsbeslutning om, at pensioner, dagpenge og kontanthjælp skal følge indkomstudviklingen.

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.
(Fremsat 9/11 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Kl. 22.35

Forhandling

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der er jo tradition for, at Enhedslisten fremsætter forslaget om ændring af satsreguleringen hvert år, og det giver mig så lejlighed til selv på dette lidt sene tidspunkt at bemærke, at den regulering, vi kender i Danmark, bidrager til et samfund uden store økonomiske og sociale skel. Ordningen betyder rent faktisk, at købekraften for personer på overførselsindkomst som hovedregel vokser hvert eneste år. Samtidig sikrer den måde, vi indretter ordningen på, at der tages et særligt hensyn til de mest udsatte grupper i vores samfund.

Satsreguleringspuljen bliver anvendt til foranstaltninger på social-, sundheds- og arbejdsmarkedsområdet og kommer derfor også modtagere af overførselsindkomster til gode. Og som vel de fleste her i salen er bevidste om, betyder puljeaftalen for 2007, som jeg indrømmer Enhedslisten som det eneste parti i Folketinget ikke er en del af, at der bliver afsat mere end 700 mio. kr. til initiativer, der er målrettet samfundets mest udsatte grupper.

Tilmed gælder det jo, at den regulering af overførslerne, som vi har i Danmark, sammenlignet med den, der gælder for andre lande, er høj. Velfærdskommissionen har redegjort for, at

Danmark er det eneste land i OECD, der regulerer alle indkomsterstøttende overførsler med udgangspunkt i lønudviklingen, hvor mange andre lande tager udgangspunkt i prisudviklingen. Og det vil sige, at der ligger en forbedring af købekraften i reguleringen, hvor mange andre lande som udgangspunkt alene sikrer, at overførselsindkomsterne følger prisudviklingen. Det drejer sig f.eks. om lande, vi normalt sammenligner os med: Finland, Frankrig, Sverige, Norge og Tyskland.

Reguleringen af overførslerne har været større end stigningen i den udbetalte løn for mange andre grupper på arbejdsmarkedet. Dertil kommer, at satsreguleringen ikke er den eneste kilde til ændringer i overførselsindkomsterne. F.eks. har regeringen jo sammen med Dansk Folkeparti over de senere år gennemført markante forbedringer for folkepensionister og førtidspensionister med de laveste indkomster. Vi har jo i alt via ældrechecken eller det, der er en ældreydelse, indført en forbedring, som i 2007 er på 1,8 mia. kr. til de økonomisk svagest stillede pensionister, ud over den velstandsstigning, der hvert år kommer dem til gode som følge af satsreguleringen.

Den regulering af overførselsindkomsterne, vi har i Danmark, bidrager til at sikre en ligelig fordeling af indkomster, og Danmark er således ikke blot et af de rigeste lande i verden, men også det land i OECD, hvor velstanden er mest ligeligt fordelt. Samtidig giver satspuljekonstruktionen plads til målrettede initiativer rettet mod samfundets svageste. Derfor ønsker vi at bevare ordningen, som alle partier i Folketinget undtagen Enhedslisten indtil nu har støttet op om.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Der er lige et enkelt spørgsmål, og det kommer helt naturligt fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning):

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu tror jeg jo ikke, at jeg får overbevist finansministeren om, at overførselsindkomsterne skal have den samme regulering, som sker for dem, der får løn. Men jeg kunne så bare godt tænke mig at få bekræftet, at hvis det var sådan, at man havde lavet en regulering, der fulgte lønudviklingen, ville f.eks. en arbejdsløs på dagpenge i dag have 7.000 kr. mere om året, end tilfældet er. Det vil sige, at uligheden mellem en dagpenge-modtager og en, der er i arbejde, faktisk er vok-

set med et beløb, der svarer til de her 7.000 kr. mindre om året.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det korte af det lange er, at vi har en ordning, der sikrer, at folk på overførselsindkomst også har del i velstandsudviklingen, at de rent faktisk, når man ser på tallene, har en fremgang i købekraft, der ligger over prisudviklingen. Det vil altså sige, at man har en reel tilvækst i købekraft og dermed også i velstand, og det vil også, som jeg har sagt, sige, at der er grupper på arbejdsmarkedet, der har en mindre stigning end den, man har på overførselsindkomst. Så det er den balance, vi har valgt i Danmark, og som jeg synes er meget fornuftig.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jo, men det, jeg egentlig bare ville have finansministeren til at bekræfte sådan i al sin enkelhed, er, at det fradrag, der sker til satspuljen, betyder, at uligheden stiger – uligheden mellem en på dagpenge og en, der er i arbejde. Man kan sagtens finde enkeltpersoner rundtomkring, for hvilke det ikke er tilfældet, men generelt betyder det større ulighed mellem dem, der er i arbejde, og dem, der ikke er i arbejde.

Kl. 22.40

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen der er det bare, at jeg siger, at hvis man går ned og tager grupper, som man kan sammenligne sig med, f.eks. sundhedsassistenter, som vi jo bl.a. har diskuteret her i salen, og butiksassistenter, bygningsarbejdere og rengøringsassistenter; så har de en lavere lønfremgang, deres lønudvikling giver en ringere stigning i købekraften end den, der gælder for overførselsindkomster. Det er et spørgsmål om, hvem man sammenligner med.

Jeg siger blot: Der er ikke noget andet land, hvor det er bedre end i Danmark. Jeg ved ikke, hvilke lande der er forbilleder for hr. Jørgen Arbo-Bæhr, og som man kunne forestille sig gør det bedre. De findes bare ikke.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Og så siger vi tak til finansministeren og beder hr. Torsten Schack Pedersen om at komme på tælerstolen som ordfører.

Torsten Schack Pedersen (V):

Enhedslistens beslutningsforslag er en opdatering af tidligere forslag fra 1998 og 1999 om at ophæve satspuljeforliget. Venstre har tidligere afvist Enhedslistens forslag, og det gør vi såmænd også i dag.

Satsreguleringen betyder, at overførselsindkomsterne følger lønudviklingen i Danmark, og dermed oplever personer på overførselsindkomster en reallønsfremgang hvert eneste år. Satsreguleringen betyder samtidig, at der med satspuljereguleringspuljen hvert år er en økonomisk pulje til rådighed til at finansiere en lang række initiativer over for samfundets svageste for.

Alle partier på nær Enhedslisten er med til fordeling af satspuljen, og jeg skal ikke bruge tiden her på at stå og remse alle de fornuftige og meget vigtige initiativer op, som satspuljen er med til at finansiere. Men dertil kommer så i øvrigt en lang række initiativer, som personer på overførselsindkomster har gavn af, herunder ældrecheck og forbedring af førtidspension, som regeringen har gennemført sammen med Dansk Folkeparti.

Jeg ved, at Enhedslisten mener, at satsreguleringen skulle være endnu højere end i dag, men lad os nu konstatere, at Danmark er det eneste land, der regulerer alle overførselsindkomster med udgangspunkt i lønudviklingen.

Fakta er, at reguleringen af overførselsindkomster i Danmark fra 2002-2005 var højere end lønudviklingen for en række grupper på arbejdsmarkedet. Det er jo selvfølgelig ikke så overraskende, når satsreguleringen følger den gennemsnitlige lønudvikling på arbejdsmarkedet. Man kan så vælge at forstærke det forhold, at overførselsindkomsterne skal stige mere end lønningerne for endnu flere personer på arbejdsmarkedet, men det må jeg sige vi i Venstre ikke er tilhængere af.

Satsreguleringen giver altså en årlig reallønsfremgang for personer på overførselsindkomst, og Danmark er faktisk det land, som har mindst forskel mellem rig og fattig.

Enhedslisten er ikke en del af satspuljeaftalen, det er Folketingets øvrige partier. Venstre står naturligvis ved den aftale, og Venstre kan derfor ikke støtte Enhedslistens forslag.

Jeg skal oplyse, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Ole Stavad.

Ole Stavad (S):

Socialdemokratiet er en del af aftalen om satsregulering og dermed den regulering af overførselsindkomsterne, som Enhedslisten som det eneste parti, der er uden for den aftale, har sat til debat endnu en gang.

Jeg vil sige, at vi ikke har nogen overvejelser i Socialdemokratiet om at sprænge eller opsigse den aftale, vi har.

Jeg kan næsten ikke lade være med at sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at jeg synes, at han er en modigere mand på vegne af de dårligst stillede, end jeg ville have turdet være som advokat for den gruppe. Hvis ikke hr. Jørgen Arbo-Bæhr og Enhedslisten efter at have lyttet til finansministerens argumentation forstår, at de leger med ilden, synes jeg ikke, at de lytter godt nok efter.

Jeg har været i det her hus i så mange år, at jeg også var her i 1980'erne, hvor vi ikke havde en sådan aftale, hvor man fuldstændig afskaffede reguleringen af overførselsindkomsterne bortset fra pensionen. Ja, Schlüterregeringen forsøgte også at afskaffe den for pensionisterne, men dengang lykkedes det at samle et flertal, så vi kunne redde pensionisterne, men resten kunne vi ikke redde.

Det lykkedes Socialdemokratiet i en aftale i 1987 om finansloven for 1988 at få brudt den onde cirkel. Vi fik lavet et engangsløft af bl.a. dagpengene med 10 pct., og pensionerne fik også et løft. Efterfølgende fik vi et bredt flertal også med SF og lavede den her regulering, som er den bedste regulering, der nogen sinde har været i Danmark for den gruppe, og hvor hr. Jørgen Arbo-Bæhr ikke kan finde noget land, vi vil sammenligne os med, der har noget lige så godt.

Kl. 22.45

Derfor leger hr. Jørgen Arbo-Bæhr med ilden på to måder. Han risikerer, at man – som vi jo allerede har set at den nuværende regering har lyst til – vil udvælge nogle, som skal have ringere regulering end andre, hvis satsreguleringen afskaffes, og han risikerer, at det ganske store beløb, det trods alt lykkes at afsætte til fordeling mellem grupper, der trænger til det, vil blive langt, langt sværere at fremskaffe i de årlige finanslovforhandlinger.

Det er et godt udgangspunkt, at folk på overførselsindkomst i Danmark ikke kun er sikret en

pristalsregulering, men også er sikret andel i den produktivitetstigning, der er i det danske samfund, bortset fra de 0,3 pct., som vi har reserveret til at uddele til de folk, der har det allersværest i vores samfund. Selv om jeg godt forstår hr. Jørgen Arbo-Bæhrs lyst til denne diskussion og forstår den argumentation, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr fører i marken, synes jeg, at når hr. Jørgen Arbo-Bæhr kender dette Folketing og kender de borgerlige politikere og den nuværende regering, og når man ser på fortiden under en borgerlig regering med Schlüter som statsminister, er han en meget, meget modig mand.

Hvis hr. Jørgen Arbo-Bæhr lykkes med sin aktion, risikerer han, at det bliver dem, han gerne vil gøre det bedre for, der kommer til at betale prisen. Derfor må jeg på Socialdemokratiets vegne afvise forslaget, og jeg har mandat til også at gøre det på Det Radikale Venstres vegne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ganske vist et spørgsmål, men vi skal have finansministeren på talerstolen. Han har ønsket ordet, er det ikke korrekt? Reglerne er jo, at når en minister beder om ordet, får han det ekspres, og det sker også i aften.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er alene mit humanistiske sindelag, der endnu en gang løber af med mig, for jeg synes, det er helt urimeligt, at hr. Arbo-Bæhr skal føle, at der er nogle, der forsøger at sætte ild til hr.

Arbo-Bæhr.

Jeg vil bare sige, at der er ingen brandfare – der er ingen brandfare. Det er helt legitimt, at hr. Arbo-Bæhr har de synspunkter, men jeg vil blot sige, at regeringen overhovedet ingen intentioner har om at ændre den satsreguleringsordning, vi har i dag. Så der er ingen brandfare, og slet ikke hvis hr. Ole Stavad står ved det – ingen brandfare.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til finansministeren.

Så må jeg nok bede hr. Ole Stavad komme på talerstolen, for jeg mener, hr. Arbo-Bæhr har et spørgsmål til hr. Ole Stavad, og nu skal vi have tingene sat rigtigt på plads.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har heller ikke noget problem med at blive beskyldt for at være modig, men jeg er alligevel

ked af, hvis det er sådan, at hr. Ole Stavad afleverer sin holdning til regulering af overførselsindkomsterne hos den siddende regering.

I forlængelse af det vil jeg godt spørge, om hr. Ole Stavad ikke vil give mig ret i, at det, at man hvert år laver et fradrag i satspuljen, betyder, at skellet mellem de mennesker, der er på overførselsindkomst, altså dagpengemodtagere, førtidspensionister, folkepensionister og kontanthjælpsmodtagere, og de folk, der er i arbejde, bliver større og større år for år – eller med andre ord: at uligheden mellem grupperne stiger år for år.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg sagde allerede i min ordførertale, at jeg godt forstår argumentationen fra hr. Jørgen Arbo-Bæhrs side. Men problemet er, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr tager som udgangspunkt, at alle andre betragter den regulering minus de 0,3 pct., som vi har i dag, som noget naturligt. Jeg er bare nødt til at gøre opmærksom på, at det ikke er noget naturligt, og at det ikke findes andre steder, hvis vi prøver at sammenligne. Med det forbehold, at der er noget, der er forbigået min opmærksomhed, har vi, så vidt jeg ved, noget, der ligner verdens bedste regulering på området.

Når vi får flertallet, får vi mulighed for at lave et konkret løft, som vi også gjorde, da vi sad i regering. Her arbejdede vi sammen og havde mulighed for at samle et flertal, og der kan findes en række eksempler på, at vi gjorde noget. Eksempelvis løftede vi helt konkret kontanthjælpen. Mulighederne eksisterer også nu, men jeg vil meget, meget gerne have den størst mulige sikkerhed for, at det efterslæb, som de grupper risikerer at få, ikke øges voldsomt i de perioder, hvor vi har borgerlige regeringer.

Kl. 22.50

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når jeg nu ikke kan komme hele vejen, vil jeg godt spørge hr. Ole Stavad: Hvis der er kommet et andet flertal efter et kommende valg, vil Socialdemokraterne så være med til at rette op på det efterslæb, som overførselsindkomstmodtagerne har fået de sidste 17 år, må det vel efterhånden blive? Vil Socialdemokraterne være med til at gennemføre en regulering, så vi får rettet op på efterslæbet, når der er kommet et andet flertal?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr kan forvente, at en socialdemokratisk ledet regering vil udvise den samme åbenhed som tidligere, når vi sidder i forhandlinger, også om løsning af konkrete problemer som f.eks. at give lavindkomstgrupper på overførselsindkomst et løft.

Jeg vil ikke udstede nogen garanti for, at vi laver en eller anden sumopgørelse for de sidste 17 eller 20 år. Men når vi kan se, at nogle satser de facto medfører, at folk lever for urimeligt lave indkomster, som vi oplever det med starthjælpen og andet, og vi er enige om, at der skal rettes op på det, når der kommer et andet flertal, kan jeg med stor glæde give hr. Jørgen Arbo-Bæhr tilsagn om, at det vil ske.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren og beder den næste ordfører, hr. Kim Christiansen, komme på talerstolen.

Kim Christiansen (DF):

Jeg skal ikke trætte de tilstedeværende med alt for mange gentagelser af det, der allerede er blevet sagt.

Jeg vil sige til forslagsstillerne, at det da er rigtigt, at indkomstudviklingen er mindre for grupper på overførselsindkomst end for andre grupper. Men jeg vil også lige minde forslagsstillerne om, at før satspuljeordningen var der ikke nogen automatisk regulering af hele området, og som ministeren allerede har redegjort for, er indkomstudviklingen for overførselsindkomster faktisk højere end for mange lavtlønsområder.

Det ligger Dansk Folkeparti meget på sinde hele tiden at styrke mennesker på overførselsindkomster, og i finanslovforhandlingerne har vi derfor også gang på gang været med til at rette op på nogle skævheder, bl.a. med ældrechecken de sidste 3 år og senest med en hævelse af den almindelige og forhøjede almindelige førtidspension til den mellemste førtidspensionsniveau. Det ansvar har vi i hvert fald påtaget os.

Jeg vil ikke gøre en lang historie ud af det, men jeg vil da sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at hvis der efter et kommende valg skulle være flertal for at udfase satspuljen, vil Dansk Folkeparti være positiv over for det. Men som tingene ligger nu, hvor vi er en del af satspuljeforliget og selvfølgelig tager medansvar for at fordele mid-

lerne, kan vi ikke støtte forslaget, som det ser ud lige nu.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg vil bare minde hr. Kim Christiansen om, at inden Dansk Folkeparti blev en del af satspuljeforliget, sagde f.eks. hr. Kristian Thulesen Dahl, og jeg citerer:

Vi vil af med satspuljen, fordi den øger uligheden for samfundets svageste. Puljens midler skal tilbageføres til folkepensionister, førtidspensionister og andre på overførselsindkomster, som i dag finansierer sociale tiltag. Det er klart, at hvis vi ophæver satspuljen, skal vi finde pengene på den almindelige finanslov til de svageste. Citat slut.

Mener Dansk Folkeparti stadig væk det?

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Det mente vi i 1999, det mente vi også, da hr. Kristian Thulesen Dahl udtalte det, og det gav jeg også udtryk for i min ordførertale. I 2003 blev vi et af satspuljepartierne, men jeg har givet udtryk for, at hvis der efter et valg skulle være et flertal for at udfase ordningen og finde en anden løsning, er vi naturligvis med på det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen jeg synes, det er en lidt pudsig argumentation. Dansk Folkepartis holdninger er øjensynligt altid afhængige af, hvordan flertallet ser ud, og hvilken vej vinden blæser, men Dansk Folkeparti må vel kunne tage stilling til et forslag som vores? Jeg vil gøre Dansk Folkepartis ordfører opmærksom på, at det kun bliver vedtaget, hvis der er flertal for det, og Dansk Folkeparti må vel stemme efter sin overbevisning, går jeg da ud fra.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg har givet meget klart udtryk for, at vi er med i et satspuljeforlig, som vi ikke har tænkt os at bryde, og derfor siger vi nej til forslaget.

Kl. 22.55

Jeg ved godt, at Enhedslisten praktiserer meget af fremsatte næsten hvad som helst uden at skele til, om der er flertal for det. Men Dansk Folkeparti er nu engang af den holdning, at vi gerne vil være en del af et flertal og derigennem udøve vores indflydelse på tingene, og Dansk

Folkeparti har jo netop indflydelse på dansk politik, fordi vi søger flertallene.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil godt supplere min gode navnebror, hr. Ole Stavad fra Socialdemokratiet, med endnu et eksempel, som viser, at Enhedslisten måske skulle overveje, om det er den rigtige måde at sikre bedre forhold for de dårligst stillede i samfundet.

Hvis man nu forestiller sig, at vi ikke længere har satspuljen, at vi har afskaffet den og har indført en fuld regulering efter pris- og lønudviklingen af alle overførselsindkomster, og vi så kommer i en situation, hvor et flertal beslutter at sige: Vi synes ikke, at de, der får bistandshjælp, skal have fuld regulering, vi lægger loft over den – ja, så er det jo flertallet, der bestemmer. Hvis man nu forestiller sig, at reguleringen er sikret fuldt ud, og flertallet efterfølgende beslutter, at de, der kommer ind udefra, kun skal have en særlig, lav starthjælp, eller opfinder en helt tredje ordning – ja, så ville vi også være på den.

Selv om SF har den samme principielle holdning som Enhedslisten, altså at der skal være fuld regulering af overførselsindkomsterne, ville det være halsløs gerning at afskaffe satspuljen i dens nuværende form. Det ville være alt for risikabelt. Derfor tilkendegiver vi, har gjort det ofte og gør det gerne igen, også næste år og næste år og næste år igen, når Enhedslisten kommer med sit forslag – hvis de da ikke måske selv kan se, at det er en farlig vej at betrede, fordi man dermed bliver afhængig af tilfældige politiske flertal – at vi vil arbejde for at få en fuld regulering. Men at ophæve satspuljen i dens nuværende form vil gøre ondt værre, så derfor kan vi ikke støtte det af Enhedslisten fremsatte forslag, men henholder os til en række af de gode argumenter, som min gode kollega, hr. Ole Stavad, kom med.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu er det jo ikke første gang, jeg hører hr. Ole Sohn argumentere på den måde, men til gengæld tror jeg, det er første gang, jeg har hørt hr. Ole Sohn sige direkte, hvorfor den sikkerhed for overførselsindkomsterne, som hr. Ole Sohn mener satspuljeforliget giver, ikke engang holder.

Forliget betyder jo ikke, at regeringen afholder sig fra at skære ned for særlige grupper; det betyder jo ikke, at regeringen afholder sig fra at indføre en særlig lav starthjælp for dem, der kommer som nye her til landet, og det sikrer jo ikke imod, at de, der har været lang tid på kontanthjælp, rammer kontanthjælpsloftet eller rammer loftet for, hvor meget et ægtepar kan få på kontanthjælp. Det sikrer i det hele taget ikke mod noget som helst, dets eneste konsekvens er, at uligheden mellem dem, som er på overførselsindkomst, og dem, som er i arbejde, stiger automatisk år for år.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja, men det er jo ikke noget argument for at tro, at det bliver bedre, hvis man afskaffer satsreguleringspuljen. Det er jo sådan set det, der er hele pointen, og det tror jeg også godt at Enhedslisten er klar over.

Jeg kan næsten ikke sige andet, end at jeg ikke synes, der er noget, der tyder på, at den politiske sammensætning her i Folketinget vil gøre tilværelsen tryggere for folk på overførselsindkomster, selv om finansministeren godt nok har lovet, at han ikke vil fare frem med bål og brand. Man skal nok tage den garanti med et gran salt, så jeg tror alligevel, det er klogere, at vi arbejder inden for kredsen af satspuljepartier, som jeg i øvrigt håber Enhedslisten tilslutter sig på et eller andet tidspunkt, fordi det vil øge presset og gøre mulighederne for at sikre de udsatte grupper bedre.

Kl. 23.00

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes altså bare, det kræver en del fantasi at sige, at hvis overførselsindkomsterne bliver reguleret 100 pct. på linje med lønudviklingen, som det vil ske, hvis det forslag, vi har fremsat, bliver vedtaget, vil det være dårligere end efter det forlig, vi har i dag, hvor man hvert eneste år fradrager penge til satspuljen. Min fantasi rækker ikke så langt, at en fuld regulering skulle være dårligere end en regulering, hvor der bliver trukket et fradrag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nej, men det, der er det særlige ved satspuljen i modsætning til et folketingsflertals beslutning, er, at satspuljen bygger på et forlig, som har sin

historiske baggrund. Under den forrige borgerlige regering, som i øvrigt fjernede den automatiske dyrtidsregulering, fik vi kæmpet satsreguleringen ind, så det er jo ikke et spørgsmål om, at vi vil vende tilbage til en fuld regulering ved at afskaffe satspuljen. Vi vil vende tilbage til ingen regulering, og jeg forstår simpelt hen ikke, at Enhedslisten ikke kan se faren ved at gå tilbage fra en regulering, som er aftalt, til en situation, hvor der ingen reguleringsgaranti er. Det er den historiske baggrund, satspuljen bygger på.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren og beder ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, komme på talerstolen.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg må vel hellere starte med at sige tak for debatten og også takke for, at jeg ikke bliver brændt af i denne omgang, men bortset fra det er der vel ikke så meget mere at takke for.

Det, som altid undrer mig, når vi diskuterer satspulje, er, at hvis vi kommer uden for denne Folketingssal og er sammen ved festlige lejligheder, er der jo mange fornuftige mennesker, også politikere fra andre partier end Enhedslisten, som udtrykker en vis form for væmmelse ved satspuljen. Jeg har f.eks. bemærket, at bl.a. hr. Ole Sohn taler mere og mere imod satspuljen, og jeg citerer:

Den honningkrukke betales af de absolut dårligst stillede i samfundet, og jeg har det dårligere og dårligere med måden, puljen fungerer på. Citat slut.

Jeg synes, det er meget, meget prisværdigt, at hr. Ole Sohn har udtrykt så klart, at det, der rent faktisk sker, er, at en gruppe partier i Folketinget, faktisk alle andre partier end Enhedslisten, sætter sig sammen med en pulje penge, der rettelig burde gå til fuld regulering af overførselsindkomsterne, så de ikke sækker længere og lænere bagud. Partierne sætter sig sammen og fordele denne pulje penge til alle mulige mere eller mindre værdige, men som regel dog gode og fornuftige socialpolitiske tiltag. Det er det, jeg kalder at pryde sig lidt med lånte fjer, for der er ingen tvivl om, at når vi ser tilbage, var det jo meningen fra starten, at satspuljen skulle bruges til særlige udviklingsprojekter inden for det sociale område.

I dag bliver stort set alt, hvad der bliver lavet af socialpolitik, hvad enten det gælder integration, de hjemløse eller førtidspensionister, imid-

lertid finansieret af midler fra satspuljen, og det gør altså, at arbejdsløse, pensionister og kon-tanthjælpsmodtagere sakker længere og længere bagud i forhold til lønudviklingen. Vi er faktisk kommet dertil, at en række af de organisationer, som får penge fra satspuljen til nogle tiltag, siger, at det er forkert med den satspulje, og at det bedste ville være at få finansieret sådanne projekter over finansloven. Senest har vi hørt det fra Dansk Handicap Forbund og i øvrigt også fra Ældre Sagen, som er fuldstændig enig med os i, at de projekter, som i dag bliver finansieret over satspuljen, altså af de laveste indkomster, burde finansieres over finansloven, fordi det ville være langt mere socialt retfærdigt.

Kl. 23.05

Det er jo ikke småpenge, det drejer sig om. Hvis man ser på, hvor meget overførselsindkomsterne som helhed skulle have mere i 2007, nærmer det sig 7 mia. kr., og hvis vi bare tager folkepensionisterne, betyder satspuljeforliget, at de bliver snydt for næsten 2,5 mia. kr. i 2007. Det synes jeg man skal huske, når man en gang imellem bryster sig af at give lidt med den ene hånd, efter at man har taget noget mere med den anden.

Satspuljen er asocial, og satspuljen betyder øget ulighed. Derfor bør satspuljen afskaffes, og jeg mener, det vil være oplagt, at de partier, som kalder sig selv socialt ansvarlige, som virkelig for alvor er modstandere af og vil modarbejde ulighed, kan slutte op om forslaget her. Også når det drejer sig om at bekæmpe ulighed, er vi i modsætning til den siddende regering, så i stedet for at pantsætte sin vilje hos regeringen bur-

de man hellere sige: Overførselsindkomsterne skal reguleres på samme niveau som lønudviklingen, så der ikke skabes mere ulighed.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 26. januar 2007, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 23.07
